

## [Undervisningsministeren.]

ten dengang, hvorledes det stærkt blev fremhævet, at nu måtte Københavns universitets pladsproblemer løses. Vi er vel nu dér, hvor vi har anvisningen på, hvorledes vi kan løse i hvert fald en del af dem. Noget er sket i mellemtiden, det skal retfærdigvis tilføjes; men i virkeligheden går denne diskussion som sagt helt tilbage til omkring 1963-64.

Hr. Camre har i dag som ved mange andre lejligheder ført en indgående diskussion om tal og prognoser, og jeg skal slet ikke gå ind i denne debat. Prognosetal kan variere, prognoser kan ændre sig; men der er én ting, som hr. Camre ikke må overse, ganske uanset om tilgangen til de højere uddannelser vil være den samme øst som vest for Store-Bælt i 1980, og det er, at siden 1963-64 har der ustandselig været talt om at løse Københavns universitets problemer, men det er man først nu, 6-7 år senere, ved at nå frem til. Man har altså i virkeligheden et problem, som har ligget uløst i 6-7 år, og som skal tages med i betragtning, når man vurderer disse prognosetal frem til 1980. Derfor er det afgørende, at man nu får truffet beslutning om, hvor det andet sjællandske universitetscenter skal placeres, og jeg skal anbefale det forslag, som er stillet af mig, om at placere det i Roskilde.

Vi har under forhandlingerne i vinter fået muligheder for at løse Københavns universitets problemer på kort sigt. Det skal erindres, som hr. Morten Lange gjorde opmærksom på, at Københavns universitet allerede har en størrelse af 21.000 studerende, og at alle er enige om, at vi i hvert fald ikke gerne skulle have det større end de 23.000 studerende. Vi er også klar over, at kapaciteten med de lokaliteter, man har i dag, langt fra er tilstrækkelig til dette tal. Disse pladsproblemer var man opmærksom på allerede for 6-7 år siden. Nu har man fundet den midlertidige løsning på det nordlige Amager, og man har derudover i udvalget drøftet spørgsmålet om en løsning på længere sigt for de tre fakulteter ved Københavns universitet, som er særlig trængt, det teologiske, det rets- og statsvidenskabelige og det filosofiske fakultet.

Fru Grethe Philip gjorde i sin tale opmærksom på det principielt rigtige i, at udbygningen bør ske i Kalvebodkilen, men

gjorde også opmærksom på de forhold, der gjorde sig gældende vedrørende planlægningen.

Udvalget har i sin betænkning i enighed principielt udtalt, at den permanente udbygning af Københavns universitets teologiske, rets- og statsvidenskabelige og filosofiske fakulteter bør ske på et areal i Kalvebodkilen, og at det bør indgå i den videre planlægning af Københavnsegnens udvikling. Det har naturligvis også været drøftet under udvalgsarbejdet, og jeg er i udvalget blevet spurgt om disse problemer. Det er for mig indlysende, at en permanent udbygning i Kalvebodkilen må forudsætte løsninger af problemer vedrørende lufthavnen, og at vejføring o. lign. må afklares og afstemmes med egns- og trafikplanlægning. Jeg kan således erklære mig enig med udvalget i, at der tages endelig stilling til den permanente udbygning i Kalvebodkilen, så snart den øvrige planlægning tillader det.

Hr. Camre var inde på spørgsmålet om centre og centeradministration og uddannelsescentre. Jeg må måske i denne forbindelse gøre opmærksom på, at der for ganske få dage siden er kommet en betænkning fra planlægningsudvalget om centeradministration og centeropbygning, og jeg må vel også gøre hr. Camre opmærksom på, idet han sagde, man slet ikke var inde på disse tanker, at i lovforslaget om Odense universitets udbygning er netop påpeget en række af de uddannelser, som måtte høre med i et sådant center. I de kommende år, hvor vi skal tage stilling til det, som nu ligger i lovforslaget og i den udførlige betænkning fra udvalget, vil vi både få brug for at drøfte disse ting igennem og få taget stilling til dem, og vi vil få brug for en højere grad af centralstyring for de højere uddannelsers vedkommende, end vi har haft det tidligere. Jeg er glad for, at der fra alle sider i udvalget er peget på nødvendigheden heraf. Det ligger allerede i den hurtige udvikling, som er sket af uddannelserne i de senere år. Det vil naturligvis i endnu højere grad være nødvendigt, når vi nu også skal til at lægge planer for udbygning af disse uddannelsescentre, som formentlig vedtages med vedtagelsen af dette lovforslag.

Hr. Gorrssen spurgte mig, om principbeslutning om placeringen af uddannelsescentre i det sydlige Jylland ville betyde, at der